

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/55/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124386785
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124386785.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Renáty Krajčiovej a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Sučany, Ulica priemyselná 10, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom A., B. X, C. žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.099,92 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 11C/115/2024-74 zo dňa 13. februára 2025 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.099,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne z tejto sumy od 14.4.2024 do zaplatenia. Konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že dňa 30.11.2023 došlo ku škodovej udalosti na motorovom vozidle poškodeného, ktorá bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo, ktoré si zapožičal/prenajal od žalobcu.

2. Za prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 30 dní žalobca poškodenému vystavil faktúru vo výške 1.649,88 eur, pričom žalovaný priamo na účet žalobcu z tejto sumy uhradil iba 549,96 eur. V dotknutej spojitosti mal okresný súd preukázané, že poškodený uzavrel so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z danej poisťovnej udalosti z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla; čím považoval za preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Priebežne uzavrel, že došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky zo súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného motorového vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávky.

3. S odkazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 okresný súd zdôraznil, že poškodený mal nárok užívať náhradné motorové vozidlo až do momentu, kedy mu bolo odovzdané jeho opravené motorové vozidlo. Pri posudzovaní účelnosti nájmu náhradného vozidla je tak potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Dĺžku obdobia, po ktorú bolo vozidlo poškodeného v autoservise žalobca preukázal faktúrou vystavenou autoservisom, zákazkovým listom autoservisu, prehlásením poškodeného ako aj dotazníkom žalovaného; z ktorých listín vyplynulo, že poškodené vozidlo sa v servise nachádzalo od 5.2.2024 minimálne do 5.3.2024.

4. Okresný súd dodal, že ak žalovaný rozporoval dĺžku opravy, bol povinný tieto svoje tvrdenia a námietky preukázať. V súdenom prípade považoval za relevantné, že vozidlo sa minimálne do 5.3.2024 nachádzalo v servise bez vplyvu poškodeného, pričom prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú poškodený nezapríčinil. Uplatnený nárok na náhradu

škody (rozdiel medzi cenou prenájmu 1.649,88 eur a sumou vyplatenou žalovaným 549,96 eur) je tak v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Okresný súd nevykonal dokazovanie vyžiadanim dodacích listov k náhradným dielom, pretože takýto dôkaz nie je vo veci relevantný. Opakovane akcentoval, že relevantná je len tá skutočnosť, že poškodené motorové vozidlo sa v rozhodnom čase nachádzalo v servise za účelom opravy, pričom dĺžku opravy nemal poškodený ako ovplyvniť.

5. Vzhľadom na to, že žalovaný svoju povinnosť nesplnil nielen riadne, ale ani včas, zaťažuje ho i povinnosť zaplatiť súvisiace úroky z omeškania. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že v spore plne úspešný žalobca má proti žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia vecí na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; prípadne jeho zmeny tak, že rozhodne priamo odvolací súd. Namietal, že okresný súd sa reálne „absolútne nezaoberal“ jeho podstatnými námietkami a predloženými listinnými dôkazmi a k hodnoteniu dôkazov pristupoval jednostranne a účelovo. Prístup okresného súdu nezodpovedá ani nálezu ústavného súdu, na ktorý sám poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku; osobitne požiadavke doby nevyhnutnej opravy.

7. Odvolateľ akcentoval, že „reálne pracovné úkony“ autoservisu trvali spolu iba jeden a pol pracovného dňa, pričom autoservis priznal, že „oprava sa natiahla na dlhšiu dobu“ z dôvodu, že nebol schopný zorganizovať práce pri oprave efektívne. Autoservis síce deklaroval nutnosť doobjednania náhradných dielov, avšak vôbec neuviedol, kedy mu tieto boli dodané. K danej okolnosti žalovaný žiadal doplniť dokazovanie, okresný súd však tomuto návrhu nevyhovel. V daných spojitostiach je tak podľa odvolateľa otázne, prečo autoservis vôbec prijal poškodené motorové vozidlo na opravu.

8. Poukazoval tiež na to, že motorové vozidlo poškodeného bolo aj po škodovej udalosti plne pojazdné. Žalovaný uviedol, že konštatovanie/záver o tom, že poškodený nemohol ovplyvniť dĺžku opravy jeho vozidla vyplýva iba z tvrdenia žalobcu bez toho, aby toto tvrdenie preukázal relevantným dôkazom. Poškodený k predmetnej otázke vôbec nebol vypočutý, ani sa k nej nevyjadril. Odvolateľ mal za to, že poškodený sa mohol dohodnúť s autoservisom na realizovaní opravy tak, aby sa „nemuselo čakať v autoservise na prestoj neprimerane dlhú dobu“.

9. Namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Konštatovanie okresného súdu „pokial' je motorové vozidlo poškodeného v autoservise, nájom náhradného vozidla je účelný“ nedáva odpoveď na otázku, či skutočne prenájom náhradného vozidla v akejkoľvek dĺžke je možné považovať za účelný; najmä ak poškodené vozidlo je plne pojazdné. Žalovaný tvrdil, že okresný súd vôbec nereflektoval na ustálenú judikatúru (najmä R 7/1992 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 3/2015) a „ďalšie relevantné súdne rozhodnutia“. Dodal, že okresný súd taktiež „žiadnym spôsobom nezohľadnil skutočnosť, že žalobca nie je totožný s osobou poškodeného, ale ide o podnikateľský subjekt, ktorý finančne ťaží z čo najdlhšej doby prenájmu náhradného vozidla poškodenému“.

10. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uviedol, že počet normohodín uvedených vo faktúre nikdy neodzrkadľuje reálny čas, ktorý pracovníci servisu strávili pri oprave vozidla. Zároveň tvrdenie protistrany, že samotný servis priznal neefektívnosť, nie je pravdivé. Okolnosť pojazdnosti poškodeného vozidla po nehode považoval žalobca za irelevantnú. V čase vykonávania opravy vozidla – bez ohľadu na to či je pojazdné alebo nepojazdné – totiž poškodený dané motorové vozidlo objektívne nemôže užívať.

11. Podľa žalobcu je všeobecne známou skutočnosťou (ktorú netreba dokazovať) to, že poškodený nemôže ovplyvniť dĺžku opravy jeho poškodeného motorového vozidla. Súčasne tento záver vyplýva z rozhodnutí súdov v obdobných veciach, z ktorých žalobca citoval. Zdôraznil, že poškodený si v tomto konkrétnom prípade vybral na opravu svojho vozidla autorizovaný servis vlastnej značky vozidla; čo predpokladá záruku rýchleho a kvalitného vykonania opravy odborným personálom za zachovania príslušných technologických postupov. Už len samotná skutočnosť odovzdania vozidla do autorizovaného servisu, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne/žalovaného, potvrdzuje, že poškodený pristupoval k oprave svojho vozidla obozretné.

12. V súvislosti s judikatúrou v rozoberaných otázkach žalobca poukázal na to, že žalovaný vo vzťahu k nálezu ústavného súdu uviedol len časť jeho záverov. Obdobne z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave (sp. zn. 8Co/131/2019) cituje pasáž, ktorá nie je záverom súdu. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo 3/2015 vychádza z úplne odlišného skutkového stavu. Najvyšší súd sa totiž nezaoberal posudzovaním dĺžky opravy vozidla s ohľadom na dĺžku nájmu náhradného vozidla. Podstatou daného (iného) prípadu bolo to, že poškodený si zapožičal náhradné motorové vozidlo od fyzickej osoby, ktorá sa profesionálne nezaobera požičiavaním náhradných vozidiel, pričom dojednaná denná sadzba nájmu bola neprimerane vysoká vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel

v danom mieste a čase. Napokon, rozhodnutia okresných súdov nemožno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax.

13. Žalobca mal za to, že len okolnosť, že žalovaný sa nestotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho práv na spravodlivý súdny proces. Akcentoval, že k oprave svojho poškodeného motorového vozidla (ako aj ku s tým súvisiacemu prenájomu náhradného vozidla) bol poškodený donútený poisťnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Zároveň nie je možné spravodlivo požadovať, aby si poškodený v takejto situácii robil prieskum a zisťoval, ktorá autoopravovňa mu vozidlo opraví najrýchlejšie; a to navyše len preto, aby vyhovel poisťovni škodcu.

14. V následnej reakcii žalovaný zotrval na podanom odvolaní. Nesúhlasil s tvrdením protistrany, že by bolo všeobecne známou skutočnosťou to, že poškodený nedokáže ovplyvniť dĺžku trvania opravy jeho motorového vozidla. V súdnej veci navyše žalovaný takéto tvrdenie žalobcu rozporoval, pričom poukazoval na nehospodárny postup autoservisu. Podľa žalovaného je v možnostiach „priemerne obozretného objednávateľa“ ovplyvniť dĺžku opravy aj tým, že sa o stav opravy aktívne zaujíma, urguje ju.

15. Rovnako žalobca v odvolacej duplike zotrval na už skôr v odvolacom štádiu konania prezentovanom stanovisku, ktorého podstatnú časť zopakoval. Osobitne spochybnil tvrdenia žalovaného o možnosti poškodeného „atakovaním“ autoservisu urýchliť opravu jeho motorového vozidla.

16. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Opakovane žalovaným akcentovaná skutočnosť, že motorové vozidlo poškodeného bolo po dopravnej nehode pojazdné, nie je osobitnejšie významná. Poškodený totiž nepostupoval tak, že by hneď po nehode začal používať náhradné vozidlo; naopak, naďalej používal vlastné poškodené – avšak pojazdné – vozidlo. Náhradné vozidlo používal až od momentu, kedy svoje poškodené motorové vozidlo na vyzvanie odovzdal na opravu autoservisu. Poškodený tak „nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy“, ktorá v zmysle záverov Ústavného súdu SR vyslovených v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 602/2022 vo všeobecnosti predstavuje akceptovateľné obdobie (resp. jeho časť) dôvodného používania náhradného vozidla, „pokryl vo vlastnej réžii“, t. j. kontinuálnym používaním vlastného motorového vozidla.

18. Žalovaný v súvislosti s nesúhlasom s trvaním opravy vozidla poškodeného pri dopravnej nehode spôsobenej jeho klientom poukazuje na viaceré nedôslednosti v postupe autoservisu vykonávajúceho danú opravu. Skutkovo konkrétne však netvrdí, že by v nejakom momente procesu opravy bol bezprostredne činný (priamo) poškodený a toto jeho počínanie by spôsobilo predĺženie opravy. Oprava poškodeného vozidla, zahŕňajúca všetky čiastkové úkony, tak bola aj podľa tvrdení žalovaného bola realizovaná výlučne dotknutým autoservisom. Nadväzne bolo nadbytočným (ako ustálil i okresný súd) vykonávať dokazovanie ohľadne objednávania náhradných dielov – ako jednej z dielčích činností – autoservisu, keďže išlo výlučne o činnosť/postup autoservisu, ktorý nebol nijako podmienený správaním poškodeného.

19. Žalobca v priebehu celého sporu výslovne tvrdil, že poškodený nemohol ovplyvniť (celkové) trvanie opravy jeho poškodeného vozidla v autoservise. Ide o negatívne tvrdenie, resp. o tvrdenie neexistencie určitej skutočnosti/javu, ktoré sa v zmysle zásad dokazovania (akceptovaných súdnou praxou i právnou teóriou) nedokazuje. Predmetom dokazovania je/môže byť len pozitívne formulovaná skutočnosť, že nejaká udalosť, resp. jav nastal.

20. Pokiaľ teda žalovaný nesúhlasil s dotknutým negatívnym tvrdením žalobcu, mal prezentovať vlastné konkrétne skutkové (proti)tvrdenie a súčasne na jeho preukázanie navrhnúť vykonanie dokazovania. Ak v danej spojitosti žalovaný namieta, že nebol vypočutý poškodený, uvedené nie je nedostatkom v postupe okresného súdu. Výsluch svedka o skutkovej otázke je totiž dôkazným prostriedkom/dôkazom, ktorý môže súd vykonať len na návrh strán (§ 185 CSP). Strany, osobitne žalovaný, však takýto dôkazný návrh nevzniesli. Pre úplnosť krajský súd dodáva, že ani z dotazníka pre poškodeného (otázky, ktorého formuloval výlučne žalovaný) nevyplýva, že by poškodený mal reálnu možnosť ovplyvniť priebeh opravy jeho motorového vozidla v autoservise (v tomto prípade v spoločnosti D., E.).

21. Nedôvodnou je námietka odvolateľa o odklonení sa okresného súdu od ustálenej súdnej praxe. Podstatou rozhodnutia publikovaného v „zbierke“ pod R 7/1992 je konštatovanie príčinnej súvislosti (vzniku) škody spočívajúcej v nákladoch na používanie náhradného vozidla počas opravy motorového

vozidla poškodeného škodovou udalosťou (dopravnou nehodou). V dotknutom prípade súdy nižších inšancií takýto nárok poškodenému nepriznali a Najvyšší súd Českej republiky (ešte počas existencie ČSFR) vyslovil – v relevantnom období v podstate prelomovo – danosť nároku na náhradu škody za používanie náhradného vozidla. Od tohto zásadného právneho záveru sa okresný súd neodklonil; naopak postupoval v jeho intenciách.

22. Na principiálnu rozdielnosť prípadu posudzovaného Najvyšším súdom SR vo veci sp. zn. 3 M Cdo 3/2015 od skutkových okolností súdnej veci náležite poukázal už žalobca vo vyjadrení k odvolaniu (bod 12. odôvodnenia tohto rozsudku). Označené rozhodnutie – aj s odkazom na R 7/1992 – v otázke výšky náhrady škody akcentuje účelnosť vynaložených prostriedkov na zapožičanie/prenájom náhradného vozidla. Avšak v konkrétnostiach daného (iné) prípadu nebol sporným rozsah doby, po ktorú nemohol poškodený užívať svoje vozidlo (čo je podstatou súdeného sporu), ale výška náhrada za konkrétne používané náhradné vozidlo; ktorá prevyšovala obvyklé ceny v danom mieste a čase. Práve vo vzťahu k tomuto prekročeniu výšky náhrady najvyšší súd vyslovil zaťaženie dôkazným bremenom poškodeného, aby preukázal výnimočné okolnosti odôvodňujúce takéto navýšenie. Ani vo vzťahu k predmetnému rozhodnutiu najvyššieho súdu sa teda okresný súd od ustálenej súdnej praxe neodklonil.

23. V rozoberaných súvislostiach ustálenej súdnej praxe krajský súd dodáva, že odvolateľova interpretácia nevyhnutnosti a účelnosti nákladov na požičanie náhradného vozidla, ktorá sa východiskovo zdôrazňuje v predmetných rozhodnutiach, je v nemalej miere skreslená. Žalovaný totiž za nevyhnutné a účelne označuje len tie výdavky, resp. ich časť, ktorú on sám takto – výlučne na základe vlastnej úvahy – ustáli. Zároveň je nutné zdôrazniť, že z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 (podporeného i „novším“ rozhodnutím sp. zn. III. ÚS 322/2025) sa za dôvodný prenájom náhradného vozidla považuje obdobie až do odovzdania opraveného vozidla do dispozície poškodeného.

24. Rozhodnutia iných odvolacích (prípadne prvoinštančných) súdov nie sú pre konajúce súdy záväzné (§ 193, eventuálne § 391 ods. 2 a § 455 CSP). Zároveň nepredstavujú ani ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle článku 2 ods. 2 CSP. Bez ohľadu na uvedené odvolací súd uvádza, že konštatovania (prioritne) Krajského súdu v Bratislave, na ktoré opakovane odkazuje odvolateľ, nevykazujú potrebnú mieru komplexnosti posúdenia. Tá by musela zahŕňať napríklad aj vyhodnotenie zásadnej preferencie poisťovní (čo platí i pre žalovaného) vykonávania opráv iba v autorizovaných (spravidla tiež zmluvných vo vzťahoch k jednotlivým poisťovaniam) autoservisoch. Ďalej spotrebiteľský charakter právneho vzťahu poškodený-autoservis (na ktorý napokon poukazuje i žalovaný v odvolacej replike), pričom práve „veľké“ autorizované servisy v značnej miere uplatňujú voči spotrebiteľom v ich vzájomnom zmluvnom vzťahu svoju prevahu/dominanciu.

25. Navyše, nie je možné prehliadať, že poškodený je tým subjektom, ktorý sa ocitol v pre neho nekomfortnej (skôr až nepriaznivej) situácii v dôsledku škodovej udalosti, ktorú zaviniť poisťník žalovaného. Ak účelom povinného zmluvného poistenia (aj v zmysle „európskej legislatívy“, ktorá viedla k prijatiu aktuálne účinného zákona č. 381/2001 Z. z.) je čo najširšie zmiernenie nepriaznivých dopadov na poškodeného; čo sa v plnom rozsahu vzťahuje tiež na súvislosti používania náhradného vozidla, javí sa minimálne neprímeraným zaťažovať poškodeného ďalšími povinnosťami, napríklad vo vzťahu k priebehu samotnej opravy, na ktorý faktický stav ani nemá bezprostredný vplyv.

26. Skutočnosť, že poškodený svoju pohľadávku z titulu náhrady škody (v rozoberanej časti) postúpil na žalobcu, nemení podstatu dotknutého nároku vychádzajúcu z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Aj v danej spojitosti námietka žalovaného, že okresný súd „žiadnym spôsobom nezohľadnil skutočnosť, že žalobca nie je totožný s osobou poškodeného, ale ide o podnikateľský subjekt, ktorý finančne ťaží z čo najdlhšej doby prenájom náhradného vozidla poškodenému“ bez ďalšieho, t. j. bez bližšieho vysvetlenia, resp. bez zasadenia do širších súvislostí a konkrétnych tvrdení (vrátane označenia dôkazov na ich preukázanie), nie je spôsobilá spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

27. Zodpovedá reakcii žalobcu, že odvolacia námietka nedostatočnosti odôvodnenia je len vyjadrením nesúhlasu žalovaného s výsledkom sporu. Okresný súd svoje rozhodnutie nezaložil na závere o tom, že akákoľvek dĺžka opravy je akceptovateľná vo vzťahu k používaniu náhradného vozidla; v tomto smere ide o skresľujúcu interpretáciu zo strany žalovaného. Navyše, v konkrétnostiach súdnej veci vozidlo poškodeného aj v čase ukončenia prenájom náhradného vozidla bolo ešte za účelom vykonania opravy (resp. jej dokončenia) v autoservise.

28. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalovaným, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v meritórnej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

29. Žalovaný síce odvolaním napadol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, ale vo vzťahu k výroku o trovách prvoinštančného konania nevymedzil žiadnu konkrétnu námietku. Nadväzne, potvrdenie posudzovaného rozhodnutia v meritórnej časti, od ktorej je výrok o trovách konania priamo závislý, zakladá vecnú správnosť aj dotknutého bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že okresný súd náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore.

30. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ – žalovaný nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto má žalobca voči nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v (plnom) rozsahu – 100%.

31. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.